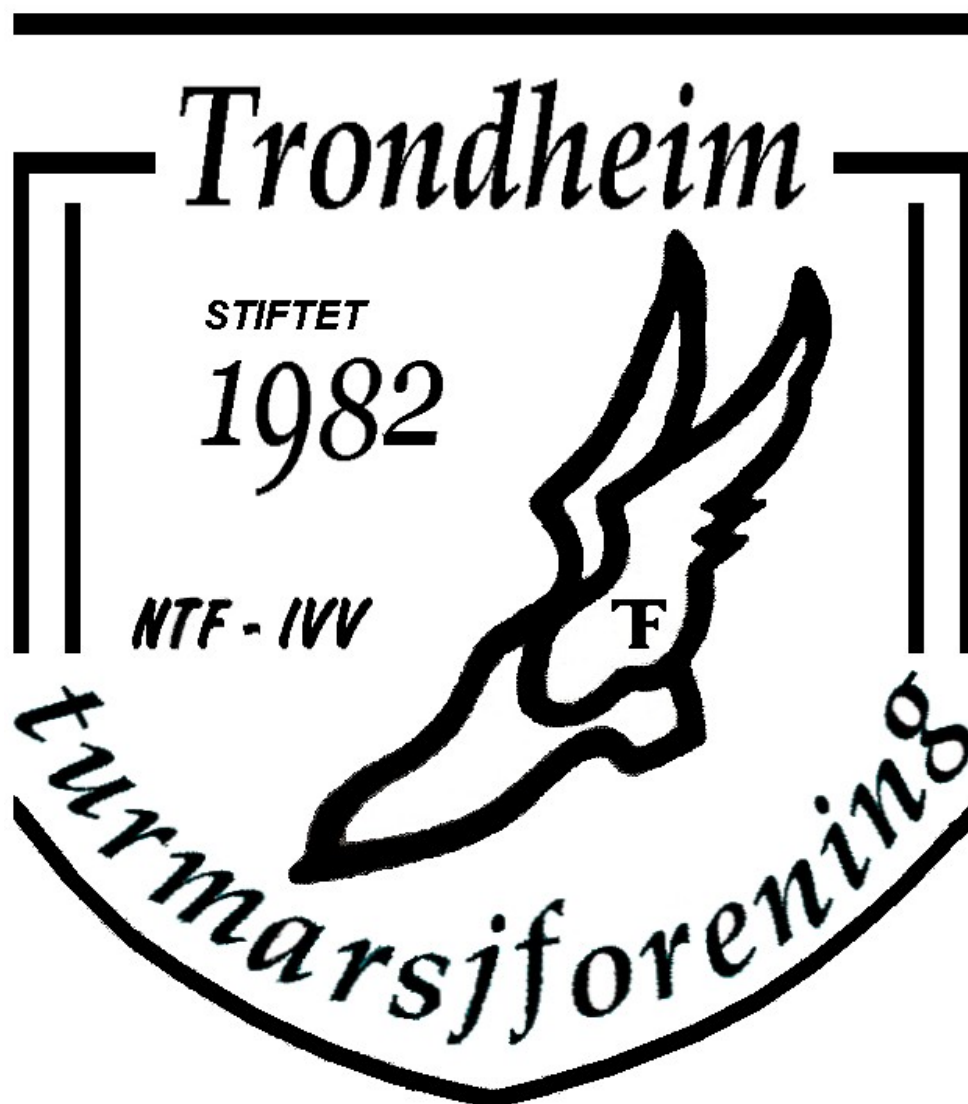

Fot-bla'e

INFORMASJONSBLAD FOR MEDLEMMENE I TRONDHEIM TURMARSJFORENING

NR. 3 – September 2015 – 32. ÅRGANG

Her og nå om der og da.

Hvorfor i all verden tok jeg jobben som leder i TTMF? Fire ganger i året må jeg skrive en leder, og er det noe jeg mislikte på folkeskolen, så var det å skrive stil. Jeg valgte alltid bort oppgaver som "En solskinsdag i ..." og skrev heller slikt som "Vurder betydningen av ...". Det verste var ikke å skrive en masse setninger, men at det også skulle stå noe i dem (og gjerne noe mellom linjene).

Men når jeg som voksen kommer i gang med skriving, skjer det noe merkelig. Ordene renner ut på samme måte som enkelte påstår de gjør når jeg snakker. Jeg skriver alt for mye, og så må jeg gå i gang med å slakte. Skrive om, redusere enkelte setninger og slette andre.

"Kill your darlings" sier de engelsktalende. Den skjønner jeg. Det er ikke bare, bare å slette noe man har formulert i hodet og deretter fått ned på papiret. De ordene som står der, er jo mine nærmeste venner - de representerer mine tanker. Harakiri neste.

Men etter slaktingen føler jeg en tilfredsstillelse som kanskje ligner det en diktator føler etter å ha henrettet noen han mislikte. Mine henrettelser foregår uten blodsutgydelse, men svetten pipler. Og så roer jeg meg ned og tenker på hvor privilegert jeg er som får lov å meddele 250 mennesker hva jeg tenker. Men da bør tankene sannelig stå for noe som interesserer dem ettersom de skal bruke av sin tid til å lese det. Deres tid er like verdifull som min.

Og noen av "dem" er deg og andre jeg går turmarsj sammen med. Det å være så spreke at vi er i stand til å gå og kan treffe gamle og nye kjente som vi kan prate sammen med om ting vi interesserer oss for, er et privilegium som vi kanskje ikke tenker over og verdsetter nok. Vi kan snakke om løyper vi har gått, turer vi har vært på, mennesker vi har møtt eller om alvorlige tema som liv og død og eventuell reprise. Ikke noe tema er forbudt i turmarsjverden. Der er det ingen diktator - ikke noe tankepoliti. Der finnes et vandrende bibliotek av opplevelser, erfaringer og kunnskap. Når jeg går, får jeg ikke bare fysisk mosjon, men også gode psykiske opplevelser. Og ettersom årene er gått, har jeg oppdaget nye og for meg ukjente sider ved de jeg vandrer sammen med.

Pilegrimsmarsjen som vi nylig deltok i fra Lian til Erkebispegården, var en marsj som la opp til litt åndelige tanker. Men enkelte bevarte den jordnære delen av sitt sinn før start. PR-sjefen og en assistent delte ut brosjyrer om turmarsj og TTMF. I ettertid er det observert noen nye fjes i løypene. Pilegrimer?

Leger og psykiatere skulle kanskje i mange tilfelle skrive ut resept på turmarsj i stedet for tabletter.

Magnus

**Velkommen til 3-dagers
Utleira skole
i Trondheim
9. – 11. okt. 2015**

Fredag 9. oktober arrangeres

Tine-marsjen

for 26. gang.

5 og 10 km: start kl. 18:00 – 20:00

Lørdag 10. oktober arrangeres

Ormen Lange

for 26. gang.

5 og 13 km: start kl. 08:00 – 12:00

60 og 100 km: start kl. 07:00

Søndag 11. oktober arrangeres

Trondheimsmarsjen

for 33. gang.

5 og 13 km: start kl. 09:00 – 12:00

23 km: start kl. 09:00 – 10:00

Bra med parkeringsplasser. Muligheter for overnatting. Kafeteria på startstedet.
For ytterligere informasjon, ring Magnus Småvik tlf. 970 43 993.

Velkommen!

Trondheim Turmarsjforening

Pilegrimsvandring

Den 28 juli ble Trondheim Turmarsjforening invitert til å delta i Pilegrimsvandring fra Lian til Domkirken, i forbindelse med Olavs festdagene.

Invitasjonen lød slik:

Vi ønsker å invitere til et hyggelig vandre-arrangement under Olavsfestdagene i Trondheim. Tirsdag den 28 juli arrangerer Pilegrimsleden, sammen med Liantunet og Olavsfestdagene, en gratis trikketur til Lian, hvor det serveres gratis Pilegrimsfrokost. Etter frokost blir det vandring 8 km. tilbake til byen langs Pilegrimsleden i ca. 2 timer.

Vi tror det kommer å bli et veldig hyggelig arrangement, som samler et bredt spekter av deltakere. Det hadde vært veldig hyggelig om Trondheim Turmarsjforening hadde ønsket å invitere deres medlemmer til denne aktiviteten, da den kan bidra til en hyggelig vandringsdag.

Leder Magnus Småvik sendte ut følgende e-post til medlemmene:

Trondheim Turmarsjforening synes dette er et framifrå tiltak. Vi vil derfor bidra til å høyne deltakelsen med å tilby IVV-stempel for deltakelse i vandringen. For IVV-deltakerne blir det fellesstart fra Lian kl. 1000. Vi ordner stempeling og betaling før start, så gjør det ikke noe om vi skilles underveis. Stempel koster som vanlig kr. 20.-. Vi ønsker alle vel møtt til en hyggelig tur. Det er jo stort sett bare unnabakke, så det skulle være overkommelig for alle»

Stempel er viktig for en turmarsjer.

En link til Olavsfestdagene lød:

Olavsfestdagene er festdager for vaskeekte pilegrimer, men også for folk flest. Vi er stolte over å kunne invitere absolutt alle til gratis frokost i Matveien på Lian Tunet 28 juli fra kl. 08.30 til 10.00.

Mr Lian himself. Inge Johnsen. Gjestfri og raus med mat og drikke.

Oppe ved restauranten ligger byen for dine føtter. Pilegrimens mål er innen rekkevidde Utsikten er til å bli religiøs av.

Også trikken opp fra byen til Lian er gratis denne dagen, og det ligger til rette for en perfekt prøvesmak på pilegrimsvandring. Bli med trikken og nyt en nydelig kortreist frokost som kommer fra steder du faktisk kan se fra Lian, dette er smaken av Trøndelag.

Matveien byr på matkulturelle opplevelser for liten og stor. Når du er mett på mat og inntrykk fra Lian, følger du pilegrimsleden ned til byen og Nidarosdomen og den offisielle åpningen av Olavsfesten, en bedre start på årets fes-

tivaleventyr skal du lete lenge etter. «

Og det var mange turmarsjere som fulgte oppfordringen og møtte fram til gratis trikketur. Det var et merkelig skue å se alle som sto i matkø på Lian, og alle som hadde satt seg og og spiste frokost ute i godværet. Mye god kortreist mat. Heldig med været var vi og, Ren flaks i årets begredelige sommer. Det ble gjort et kjapt overslag, ca 1000 hadde møtt fram på Lian, og det var ca 350 som startet på Pilegrimsleden kl. 10.00. I spissen gikk en Pilegrimsprest, kulturminister Thorild Widwey, og mange

Thorild Widwey, underveis

ekte pilegrimer med pilegrimsstav, og en gjeng turmarsjere. Sammen med oss gikk en svært ung vandrer, lille Markus dvs han satt i barnevogn, som ble kjørt av moren Elin Rønne. Markus var en blid liten krabat, men turen til byen var litt lang for en sulten kar, han måtte ha en matpause underveis. Vi hadde en kjempefin tur ned mot byen, og det ble noen

Neste generasjon turmarsjer.

stopper underveis for kommentarer om steder vi passerte. Utenfor Ilakirka ble pilegrimene tatt i mot av Preses Helga Byfuglien, Biskop Tor Singsås, og en svensk prest.

Pilegrimene ble ønsket velkommen av Preses Helga Byfuglien, Biskop Tor Singsås og andre notabiliteter, ved Ilakirka.

Nede på torget og opp Munkegata hadde en robot skrevet diverse setninger om tid, som er tema for Olavsfestdagene i år. Ord om tid som barnehagebarn i Trondheim hadde skrevet i løpet av vårsemesteret. Setningene ble skrevet i sand, og etter hvert som pilegrimene gikk mot Nidarosdomen, ble ordene visket ut, like forgjengelige som tiden vår er.

Dette var et framifrå tiltak, som turmarsjerne satte stor pris på.

Aud Mirjam

Flere slags tid

Det finnes mange slags turer, skrev jeg i et tidligere nummer av Fot-bla'e. Vi har også flere typer tid, som oldtid, jakttid, ventetid, hav av tid, fredstid, fleksitid og mange fler. Trondheim turmarsjforening lokker med at aktiviteten her i gården foregår uten tidtaking. Forbilledlig, for ellers blir vi styrt av tid nesten uansett hva vi foretar oss. Skjønt, i TTMF sitter et sekretariat og venter på at vi kommer oss inn i tide.

Olavsfestdagene 2015 hadde *tid* som tema for refleksjon. For de av oss som var til stede på åpningsseremonien i Erkebispergården den 28. juli, ble temaet belyst i taler, bibelresitasjon, sang og rap. Sangglade unger sammen med Rasmus Rohde påpekte at vi alltid har for lite tid til å gjøre det vi skulle, burde og ønsket, og at vi stadig har unnskyldninger for at vi bruker tiden så feil. Dagen etter fulgte biskop Tor Singsaas opp med en kronikk i Adresseavisen. Der lærte jeg (for meg) noe nytt, nemlig at tid har minst to dimensjoner. De som fant ut det var selvfølgelig hellenerne (de gamle grekerne, ikke dagens). De opererte med *chronos* som står for rekkefølgen av begivenheter eller hendelser, for kronologien. Det ordet bruker vi også i dag. *Kairos* innebærer derimot den tiden da noe spesielt hender. Hva som er kairos i mitt liv, eller i deres, avgjør vi selv. Det er opp til hver især å peke ut de hendelsene som har vært avgjørende for oss, som er vendepunkter i livet, noe skjellsettende og fortrinnsvis positivt (om jeg har forstått begrepet rett). Kairos er en kvalitetsbetegnelse på tid, ifølge biskopen. Kronologien har de fleste av oss rimelig god greie på når det gjelder oss selv, skjønt med årene kan en begynne å surre der også. Kairosbegivenheter er det forhåpentlig også noen av. Tenk etter! Jeg har forsøkt å tenke meg til min egen kairosliste. Resultatet er ganske pussig.

Under åpningsseremonien i Erkebispergården satt jeg på reservert plass – det skjer ikke ofte. Grunnen var at jeg utgjorde en liten, skarve del av følget som i samlet tropp gikk fra Lian til Nidarosdomen, som ledsager til de egentlige pilegrimene, de langsveisfarende. Det ble en fin opplevelse i godt vær og selskap. Jeg ble sittende ved siden av en godt voksen, amerikansk dame som hadde vandret alle milene fra Oslo til Nidaros. Turen hadde vært strevsom med mye dårlig vær, på en led av varierende kvalitet og i uventet røft terreng. Innkvarteringene hadde vært enklere enn hun hadde forespeilet seg på forhånd. Hun var trett og nøt å kunne sette seg ned i påvente av åpningsseansen – og avslutningen av vandringen. Målet var nådd. Hun visket i øret mitt at hun forstod ingenting av det som ble sagt og sunget på scenen, men ga uttrykk for at «This is good». Jeg gratulerte med gjennomført tur som hadde vart i flere uker, og hun kvitterte med «I did it, and I shall never do it again». Nå skulle hun slappe av noen dager på hotell før hjemreisen. Hjemme ventet en sterkt pleietrengende ektemann. Det trengs ikke mye fantasi til for å skjønne at det kom til å bli mange tunge tak fremover. Etter at jeg fikk med meg forskjellen mellom tid og tid, har jeg lurt på om den lange pilegrimsvandringen i 2015 for henne bare ble *chronos*, eller om hun med tiden vil oppleve den som *kairos*. For hennes skyld håper jeg det siste.

Eli Fremstad

Topptur nr. 4 – 381moh. Gråskarven

Gråskarvens beskjedne beliggenhet overrasker de fleste som kommer hit, med et imponerende og luftig skue ut over Ånøya.

Vi var noen turmarsjere som hadde gjort en avtale om å komme oss på Gråskarven i Melhus den 10. juli. Oppmøte var på parkeringsplassen ved Europris på Tiller – hvor det gikk an å stå gratis noen timer. Spreke Møyfrid hadde vært der oppe i juni

engang, og mente hun ville kunne finne igjen vegen til topps. 4 biler med 11 opplagte, godt kledde marsjere møtte fram, og vi fordelte oss i 3 biler og kjørte ut mot Melhus. Det begynte å regne da vi starta opp bakkene, så regnjakker og capser ble nødvendig. Goretex-sko, fjellsko eller støvler også. Og vi hadde med Inger med paraplyen. Både Inger og paraplyen hører med til turmarsj-gjengen.

Øystein Rossing la i vei opp bakkene, han ville være hare, fortalte han. Men tror du ikke vi så en brun skikkelig hare oppe i synsrande. Den var lynsnar å fordufte inn i skogen da han fikk konkurranse. Artig å se en hare i fri dressur, det er ikke ofte vi ser slike skogsdyr.

Vegen var greitt beskrevet i brosjyren. Vi fulgte traktorsporet/vegen sørover til den gikk over til en sti. Det var et tydelig skilt som viste vegen til Gråskarven og så fulgte vi terrenget til det flatet ut. Vi kom oss opp, litt kronglet og sleipt, men du verden for en utsikt utover vatnet som heter Ånøya. Det var litt disig, men vi kunne se over vatnet og bebyggelsen på andre siden. Og så var det selvfølgelig kafferast, det hører også med, selv om turen opp bare tok en times tid. Møyfrid var så frimodig å skryte av været da vi satt der, vi var heldig med været, sa hun.

Og selvfølgelig begynte det å regne da, så det var bare å starte nedstigningen igjen. 45 min tok det å komme ned igjen, skogens hare så vi ikke mer til, ikke andre dyr eller. Men vi hørte fugler, til og med en storfugl braste opp, uten at vi greidde å se hvilken sort det var.

Fin tur, passe fint vær og trivelig selskap. Takk for turen.

Aud Mirjam

Til Topps: 7 Turmål i Trondheims markaområder

10 mai – 11 oktober 2015

Den 24 juni dro Møyfrid Grossberghaugen igang et felles arrangement i Til Topps-serien. Hun annonserte det på avslutningen på Lohove før sommerferien, og vi var spent på om det var mange som møtte fram, ferie eller ikke.

Vi skulle samles innerst i Tømmerdalen kl. 18 – vanlig onsdagsturmarsj-tid. Den ene

bilen etter den andre dukket opp, og til slutt var det 23 marsjere med sekk på ryggen, og gode sko på beina. Møyfrid hadde advart mot sølete og myrlendte stier, og folket hadde gardert seg.

Turmålet var St. Olavsspranget. En ikke tradisjonell topp, men faktisk toppen av et stup. Det heller ut mot fjorden med utsikt over trafikken på Bynesveien og ikke minst innover Trondheimsfjorden.

Navnet St. Olavsspranget har et noe uklart opphav. Enkelte mener at det kommer av at Olav den hellige hoppet over juvet. Han måtte i tilfelle ha spist mye fluesopp. Andre mener at det kommer av at idrettskongen Olav den hellige hadde grunnlagt Trondheim. En Ragnvald Olsen Sagberg fra Tømmerdalen hadde omkommet her under tømmerkjøring en vinter. Lasset kom for nær kanten og det bars utover med hest, last og kjører. Det sies at hesten kom alene tilbake til gården, og slik skjønte folkene at noe galt hadde skjedd.

Kilde: På tur i Bymarka, Karl H. Brox. Se egen sak i bladet.

Nå var det satt opp et gjerde ytterst mot stupet, og det var bra. Det var skummelt bratt og langt ned. Stiene var slett ikke så sleipe og våte som fryktet, og været var upåklagelig. Kaffestund ble det, og vi satt på ganske tørr bakke.

Vi var innom Holstdammen, Dammhaugen og Holstvollen på turen, historiske steder som bærer preg av langvarig forfall. Holstvollen er i kommunal eie, men det er nå besluttet riving av husene. Byåsen og Trolla historielag var interessert i å holde stedet vedlike, men fikk ingen avtale med kommunen. Så en del av Bymarkas historie vil dermed forsvinne.

Vi hadde med Rolf Selbekk som kjentmann, han hadde kjørt ut historiske data som viste fakta om stedene vi passerte på vei til St. Olavsspranget. Mange hadde aldri verken hørt om stedet, eller

vært der. Vi møtte flere turgåere på vår vei, det var nok flere ute i samme ærend.

Flott tur, flott initiativ.

Tekst: Aud Mirjam Foto: Rolf

Dammer – Dammhaugen - Holstvollen - St Olavs spranget.

Nydammen, bygget 1842, 218 m over havet. Forsyner vann til Holstdammen og Trollavassdraget.

Utvidet i 1883-1884 av brukseier Hans Johan Olsen

I dag reserve vannforsyning til Trolla.

Holstdammen. 204 m over h. Byggeår 1721 og er antagelig den elste dammen i Bymarka. Oppkalt etter Lorentz Hansen Holst. Avløp til Lykjadammen. Bygget for vann til sagbruk og stampemølleTrolla

Dammhaugen.

Historie fra 1828 da lykkejeger Hans Grønn kjøpte plassen for å drive skjerping i terrenget.

I 1884 ble plassen kjøpt av Trolla Bruk som bolig for dammvokteren frem til 1969 da den ble overtatt av Trolla II. som ønsket å drive serveringssted.

Holstvollen.

Opprinnelig Myren som besto av 2 mindre plasser. Plassene ble i 1720 overtatt av

Lorentz Hannen Holst, han bygget nye hus og plassen fikk navnet Holstvollen.

I 1765 ble overdradd til Gert Hornemann, Henrik Lysholm, Peder Iversen Knut Thode som sammen eide Trolla i fellesskap.

Jon Jensen Klæth overtok stedet i 1812 og hadde mange eiere frem til 1971 når Trondheim kommune. Som vanlig når kommunen overtar blir det dårlig med vedlikehold. Det bodde folk på stedet frem til 1971.

Kommunen inngikk en avtale med ARV Fritidspark (Arkitektstudiet ved UNIT) som skulle skape et sted som en ” gammelgård ” og som skulle ta vare på og vise gamle håndverk og tradisjoner. ARV gikk sene fra avtalen. Kommunen forsøkte senere å få til avtale med Skjetlein videregående skole uten resultat.

Eiendommen ble senere forsøkt solgt for kr. 40 000.- til private uten resultat. Dette på grunn av at eiendommen ikke kunne brukes til salg av kaffe og vafler til turgåere. Ingen skulle kunne overnatte på eiendommen eller bruke motorisert kjøretøy frem til plassen. (Det er mulig å kjøre med 4 hjulstrekker opp fra Trolla.)

Gården forfalt i mange år, og mye hærverk ble gjort av uønskede ” leietakere ”

Kommunen vedtok så å rive husene. Byåsen og Trolla historielag var interessert i å holde stedet vedlike men fikk ikke til noen avtale. Så en del av Bymarkas historie forsvinner.

St. Olavsspranget.

Hva navnet kommer fra ikke klart. Enkelte mener at det kommer av at Olav den hallige hoppet over juvet, ” Han måtte ha spist mye fluesopp ” menn andre mener at det kommer av idrettskongen Olav den hellige som også grunnla Trondheim.

Ragnvald Olsen Sagberg fra Tømmerdalen omkom her under kjøring av tømmer en vinter. Lasset kom for nært kanten og raste utover med hest, last og kjører. Det sies også at hesten kom tilbake til gården og folkene skjønnte at noe galt hadde skjedd .

Kilde. På tur i Bymarka. Karl H. Brox.

Trondheim 18.06.2015.

Rolf Selbekk.

Risengryn:

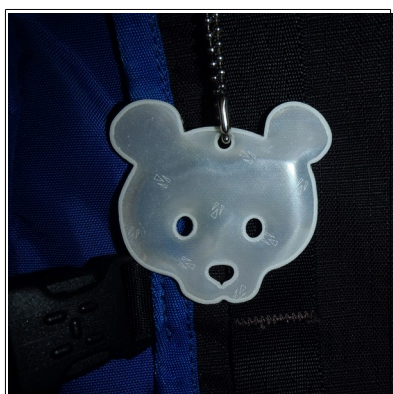
Mann og kone gjorde opp status over emnet utroskap. Jeg har lagt en kaffebønne i en skål for hver gang, sa mannen. Kona talte opp 5 bønner. Det er ikke verre enn at jeg tilgir deg, sa hun, og jeg har lagt et risengryn i en skål for hver gang. Mannen talte 8 gryn. Du har nok vært verre enn meg, sa han, men jeg tilgir deg allikevel. Ja, det er nå bare det, sa kona, at jeg har kokt risengrynsgrøt ett par ganger.

Følge på turen: hva er det vi drar på?

Hva *må* vi ha med oss når vi er ute og vandrer? På en fem- eller tikilometerløype er vi ikke lenger ute enn at selv den mest pessimistiske og de mest kontrollfrikete kan gå med et minimum av ting og tang i lommene. Mange må iallfall oppbevare en bilnøkkel ett eller annet sted på kroppen. Kanskje også lommeboka, for det er skummelt å la den ligge igjen i bilen. Det er ikke bra for nøklene til heimen heller. En kan bli tørst underveis, så det kan være lurt å ta med en flaske med drikke. En våtserviett, et lommetørkle, et sted å ha hodepinetabletter, forbindingsaker, et sted å putte vottene om de ikke trengs, deltaker- og kilometerkort i plastomslag. Paraply er det også noen av oss som bruker. Med mere. Oj, jeg glemte nesten telefonen. Den kan man jo ikke klare seg uten når en er ute.

Noen gram her, flere gram der – det blir vekt av slikt. Derfor er det best å skaffe seg en liten ryggsekk, eller et magebelte for de mer nøysomme, eller en rumpetaske. Men det er ikke slutt med det. Utenpå ryggsekken er det godt med plass til å feste det som skal sikre at turene blir gode – amulettene. Det opprinnelig latinske ordet står for «gjenstand som bæres på kroppen som magisk beskyttelse mot trolldom, sykdom eller ulykker» ifølge mitt gamle leksikon. Alt kan brukes som amulett: en lurvete liten tøybamse, et par ski eller et treskopar i miniformat, ditto selbuvtotter (hvordan har noen fått til å strikke noe så smått?), et skjell (f.eks. kamskjell som er symbolet for pilegrimer), en champagnekork (typisk for russen, men forekommer også hos andre), en minitürkopp i svarvet tre eller et plast schnapsglass, et lite norsk flagg, en ørliten ledlykt, en karabinkrok eller tre (kjekt å ha), tøymerker og pins fra minneverdige arrangementer med mye mer. Listen kunne bli så lang som bare det, for det er knapt grenser for hva som kan henges utenpå sekker. Merker og pins fra noe som er forbi vekker kanskje gode minner – og håp om at noe positivt skal skje igjen. La gå at de har et snev av skryt i seg; se hvor jeg har vært og hva jeg har deltatt i. Pytt, sann. Hva som enn dingler på sekken eller er festet til den på ett eller annet vis, så er hovedsaken at eieren føler seg vel med følget på turen.

Hva *jeg* har på sekken? Noe veldig fornuftig, så klart. En liten hvit refleks til å varsle at her går jeg i høstmørket eller vinterkvelden. At den

Elis følgesvenn når dagstursekken brukes

refleksen har verdens søtste lille bamsefjes er bare en bonus. Men sant å si: uten akkurat det bamsefjeset ville jeg ikke våge meg ut i mørket, der mange farer truer. Bamsen beskytter meg. Overtroisk, jeg? Ikke tale om!

Møyfrid, derimot, har mange flere.

Eli Fremstad

Tur til Hevillen – hvor er nå det?

Den 1. juli dro Møyfrid Grossberghaugen igang nok en felles tur til en av Topp-turmålene i årets 7 turmål i Trondheims markaområder.

Vi gikk forrige topptur onsdag 24 juni. Etter endt tur ble Møyfrid oppfordret til å ta på seg å guide turmarsj-kolleger til Hevillen, en topp 412 moh. Møyfrid er et JAMenneske, og hun foreslo å møtes på parkeringsplassen ved Risvollan kjøpesenter for å organisere felleskjøring. Det ble anbefalt å ta med støvler, evt. Goretex-sko, da tidligere erfaring har vist at det kan være temmelig våtsamt i marka.

Yr.no hadde meldt regn, litt altså, og det skulle opphøre kl. 12.00. Den samme YR: hadde meldt 25 grader dagen etter, så optimister som vi er, håpa vi på at varmen og godværet kunne ha litt smittsom effekt på dagene både før og etter. Men for sikkerhets skyld tok vi med regntøy, og vanntette fjellsko. Det yra litt så vi fra stuevinduet hjemme, men da vi kjørte ut med bilen, hølja det ned, og som vanlig tenkte vi at det kommer vel ingen i dette været. Men fy skam som tenker slik. Etter hvert dukket det opp 13 vandrere, de fleste med fottøy som ville tåle en blaut tur.

Vi fordelte oss i 3 biler, og kjørte langt og lenger enn langt. Tåka og gråværet hang lavt, men det letta litt da vi kom til Dragsten hvor vi parkerte. Målet for turen var altså Hevillen. På denne toppen i Malvikmarka møtes fire kommuner, Trondheim, Klæbu, Selbu og Malvik. Dette er det eneste stedet i Norge som er møtepunkt for fire kommuner. Som det står i turbeskrivelsen, turen er ikke spesielt lettgått, det er mye opp og ned, og det sto at en måtte regne med at det meste av formiddagen går med på turen.

Vi gikk og labba og vått terreng, noen av oss hadde bare vanlige joggesko, og var blaute før vi hadde startet på stigningen. Lettgått var det ikke, enkelte partier var sleipe og bratte, og før vi kom helt til topps, måtte litt av en sti forseres, bortimot på firefota. Men opp kom vi, og både toppmålet og vandrerne ble behørig fotografert. Og kaffen og medbragt niste ble fortært, mens vi så smått grua til nedfarten. Det er ett å komme seg opp, som en sa, en skal ned igjen også. Noen hadde funnet en litt alternativ løype ned det bratteste hengt, det var minst like bratt, men langt fra så grisete og sleipt. Ned kom vi, og da vi kom ned, sang noen Nidelven stille og vakker

du er. Og vakkert var det, og glade og fornøgte var vi som kom oss vel og vakkert tilbake til utgangspunktet. Vi var 13 vandrere, og med ett unntak var alle 70 +. Turene vi gjør året rundt er med på å holde kropp og sjel i rimelig bra form. Så vi vandrer videre med freidig mot. Det må sies at da vi kjørte tilbake til Trondheim by, ikke bare regna det, det bøtta ned, enkelte veier og gater var som elveleier. Jau, jau, dette er sommeren sin.

Takk for turen, Møyfrid, som informerte/inviterte til enda en topptur uka etter. Vi møter fram.

Aud Mirjam

Rosa Sløyfe marsj 2015

Startsted : Ladejarlen v.g.s.

Dag/dato : Søndag 1. november

Starttid : 10.00 - 12.00

Distanser : 5 og 10 km

Startkont. m/ merke: Voksne Kr. 50,00 og barn Kr. 30,00

Kun IVV : Kr. 20,00

Alt overskudd går til: Kreftforeningen for brystopererte.

Salg av kaffe og vafler/kaker.

Møt opp og støtt Kreftforeningen

TV-aksjon 2015

er tildelt:

Regnskogfondet

RAINFOREST FOUNDATION NORWAY

TV-aksjonen 2015 går til Regnskogfondet og deres arbeid med å bevare regnskogen i flere større områder i Brasil, Peru, Kongo og Ny-Guinea.

I sin søknad om å få aksjonen skriver Regnskogfondet at det hvert år forsvinner regnskog på størrelse med halve Norge, og at det derfor haster med å få beskyttet de unike naturområdene som så langt har sluppet unna de massive ødeleggelsene.

I den forbindelse arrangerer Trondheim Turmarsj forening:

TV-marsj 2015

Startsted: Ladejarlen vg.skole

Dato: Søndag 18.oktober

Starttid: 10: 00 -12:00

Løypelengde: 5 km og 10 km

Premiering: Pins til alle

Startkontigent: Voksne: kr 50.- Barn, kr 30.-

Loddsalg og det blir mulighet til å kjøpe kaffe og vafler.

All inntekt går uavkortet til TV- aksjon.

TTMF har støttet tv-aksjonen siden 1982, og hele overskuddet har gått til aksjonen, minst kr. 10.000 hvert år. Vårt bidrag er på ca kr. 300.000 siden starten og er en bra reklame for foreningen. Ta med venner / bekjente og møt fram.

Trondheim Turmarsjforening

Ti-trimmen og litt til høst/ vinter 2015

Dag/ nr	Dato	Startsted	Merknad
Onsdag 11	02. sept.	Ugla skole	Ti-trimmen
Onsdag 12	09. sept.	Ferista friluftsbarnhage	Ti-trimmen (Byåsen)
Onsdag 13	16. sept.	Lohove barnehage	Ti-trimmen
Onsdag 14	23. sept.	Granåsen	Ti-trimmen
Onsdag 15	30. sept.	Ugla skole	Ti-trimmen
Onsdag 16	07. oktober	Ladejarlen v.g.s	Ti-trimmen
Marsjhelga	09. -11. okt.	Utleira skole	Marsjhelga
Onsdag 17	14. oktober	Charlottenlund ba.skole	Ti-trimmen
Søndag	18. oktober	Ladejarlen v.g.s	TV-marsjen
Onsdag	21. oktober	Tiller vg.skole	Høstvandring
Onsdag	28. oktober	Autronicahallen	Avslutning
Vinterserien			
Søndag	01. november	Utleira skole	Rosasløyfe marsj
Onsdag 1	04. november	Ugla Skole	Vinterserie
Onsdag 2	11. november	Charlottenlund ba.skole	Vinterserie
Onsdag 3	18. november	Tiller vgskole	Vinterserie
Søndag	22. november	Ladejarlen vgskole	Friluftslivets år
Onsdag 4	25. november	Ladejarlen vgskole	Vinterserie
Onsdag 5	02. desember	Utleira barneskole	Vinterserie
Onsdag 6	09. desember	Charlottenlund ba.skole	Vinterserie
Onsdag 7	16. desember	Tiller vgskole	Vinterserie
2. juledag	26. desember	Utleira skole	Julemarsj

Starttid ti-trim / vinterserie: 18⁰⁰ – 18¹⁵. Distanser 5 og 10 km

Startkontingent: kr. 20,-

Ti-trimmedalje i henholdsvis sølv/gull kan kjøpes etter 6/10 serieturer.

Kontaktpersoner er:

Magnus Småvik: 970 43 993

Brit Solli Isachsen: 900 63 521

Vår internettadresse: www.trondheim-turmarsjforening.org

Pinsene for Høstvandringen er forsvunnet i posten, og nye pins kommer ikke før medio september. Høstvandringen fra Ugla 2. sept. ble som dere vet, Titrim. Høstvandringen vil nå gå fra Tiller skole 21. oktober.

Magnus

Frøyamarsjen

Trondheim Turmarsjforening arrangerte busstur til Frøya i 2010, med Anne Nordskog som leder. Det var en flott tur, selv om løypen var meget fuktig og myrlendt.

I fjor ble vi igjen kontaktet av Gunhild Riiber i Frøya Turlag, som lurte på om vi var interessert i å gjenta turen i år. Det var vi, og etter noe sonderinger ble helga 4.-5. juli valgt, som den eneste med overnattings- og forpleiningsmuligheter.

Tilsammen 25 deltakere var påmeldt da vi dro avgårde med Thorleifs Bussreiser.

På Frøya ble vi mottatt av Turlaget med Gunhild i spissen. Løypa var denne gang lagt til Uttian, som medførte en adskillig tørrere trasé. Vel, helt tørt var det dog ikke. Vi fulgte nesten strandkanten rundt hele øya, og noen bløte partier var det, men en frisk og fin tur. Ved innkomsten på grendahuset var det ordnet med skikkelig bevertning av Grendalaget på Uttian, og vi ble bl.a. servert en nydelig fiskesuppe.

Vi fikk også et interessant og artig kåseri om Uttians historie, som omfatter både Gulltransporten under krigen, og et nedlagt skytefelt for Ørland Hovedflystasjon.

Så bar det ut til Nord-Dyrøya, der ferga går til Sula og Mausund, og deretter videre til Titran, hvor vi ble innkvartert på den gamle skolen, samt i rorbuer. Svein Viggo og hans stab tok godt imot oss, og til middag ble vi servert blandaball m/tilbehør, en kulinarisk høydare!

Etter et hyggelig taffel, som ble avsluttet med quiz, fortsatte praten ut i de små timer.

Søndag morgen spiste vi en god frokost og sjekket ut, før vi la ut på Stabbenmarsjen.

Dette er en forholdsvis kort tur, som grendalaget på Titran står for, og som arrangeres hver siste søndag i måneden. Til ære for oss hadde de flyttet, og hadde rasteplass ute ved Stabben fort, et kystfort bygd av tyskerne i 1941-1944.

De som ville kunne også besøke kanonstillingene og kommandobunkeren, der det er et lite museum.

Ved retur til skolen lastet vi opp, og kjørte mot fastlandet. Men ikke direkte, det var lagt inn en lunsjpause i Knarrlagsundet, et idyllisk sted nord på Fjellværøya. De fleste var nok vel belåtnet etter frokosten og rasten på Stabben, men vi slappet av med noen forfriskninger i sola. Søndagsværet var aldeles praktfullt, i motsetning til lørdagen, da det var litt yr i lufta til tider.

Så gikk ferden videre en tur på smal grusvei rundt Fjellværøya, før vi til slutt endte opp på utgangspunktet, Trondheim Sentralstasjon.

Og alle var samde om at det hadde vore ein sers fin tur!

Frøya Turlag hadde laget en ny pins til marsjen i år. De har også planer om å ha et lignende arrangement hvert 5. år framover. Den som henger med, vil da etter hvert få en meget eksklusiv samling pins. Turen kan varmt anbefales!

Her er deltakerne samlet utenfor gamleskolen søndag morgen før Stabbenmarsjen starter. Lederen i Turlaget Gunhild Riiber slår ut med armene i begeistring.

Kommandobunkeren på Stabben fort. Ute på neset litt unna var det rester etter kanonstillingene, som var skutt ned i berget. Kanonene er forlenget fjernet, og bare stengte dører, tunneler og forsvarsstillinger var å se.

Per H. Sæbø

Hva skal til?

Etter den ene marsjen jeg gikk i Sagamarsjhelga, ble jeg sittende en stund i kaféen i Stiklestad kultursenter. På veggene var det malt to utsagn, som antakelig skulle illudere visdomsord fra sagalitteraturen: «Så snart han ein slurk av skjenken fær, då utan stans han sullar ...» Det har nok hendt mang en gang, ja. «Ingen ser kven skalden er, han kan vera alle her...». Det siste fikk meg til å minnes noe jeg har tenkt på nå og da. Situasjonen er denne: noe sted i hallen (forsamlingen) befinner skalden seg, men du vet ikke hvem av de tilstedeværende som er skalden, underholderen og historiefortelleren med sentral rolle i sagaene. Det å være skald lå tydeligvis (iallfall ikke alltid) tykt utenpå vedkommende, og du kan ikke skjelve skalden fra alle de andre.

Etter 20 års vandring med TTMF kjenner jeg navnene til noen av vandrerne; de fleste er navnløse for meg, selv om jeg kjenner ansiktene godt. For noen få vet jeg hva de har av yrke, eller hadde. Som regel går det ikke an å se på folk hva de sysler med, i hvert fall ikke når du bare ser dem med joggesko og allværsjakke. Men jeg har ofte spekulert på hva hun eller han arbeider med, lever av. Derimot er jeg helt sikker på at vandrerne sammen dekker et vidt spekter av erfaring, ferdigheter og kompetanse. Her finnes kanskje, til og med, skjulte talenter. Bare det å drive TTMF eller tilsvarende instanser fordrer egenskaper og innsats på mange felt, her i hulter til bulter oppregning: organisasjon og koordinering (styre og innsatsgrupper), budsjett og regnskap, lokalkunnskap for løypevalg og -merking, transport av utstyr, rekvisita og personer i forbindelse med alle typer arrangementer, kontrollører i løypene, PV-forvaltning, rekvisita-anskaffelse og forvaltning, sekretariater, særturarrangører med initiativ, fantasi og arbeids-kapasitet, kakebakere, vaffelstekere og kaffetraktere, postmottak, kontakter mot forbundet, skriving, redigering og distribusjon av menighetsbladet ... I TTMF gjøres alt dette, og mere til, nokså uavhengig av hva den enkelte gjør ellers i uka og året. Litt av en gjeng!

Eli Fremstad

Opprop fra valgkomiteen.

Selv om det enda er flere måneder til vi skal avholde årsmøte i februar 2016 går tiden raskt og arbeidet med å verve nye medlemmer til styre og komiteer starter snart.

Etter Eli sine tanker om skjulte talenter og med det arbeidet som ligger bak driften av TTMF, så håper jeg, på vegne av valgkomiteen, at de som blir forespurt om å stille opp takker ja til tilbudet.

Kanskje noen tilmed har lyst til å være med uten at de blir spurt først? Bare si fra!

Bjarne

For valgkomiteen

NIJMEGEN 2016

Nordenfjeldske Sang- og Spacérgruppe organiserer tur til Nijmegen også i 2016. Vi reiser med fly, og overnatter på vårt faste sted, Forum de Ganzenheugel, som ligger sentralt plassert i byen. Marsjen går i tiden 19.-22.juli. Vi har følgende opplegg:

- Flyavgang fra Trondheim/Værnes lørdag 16.juli kl 1220 (KLM)

Prisen for turen er delt i to som følger:

1: Overnatting m/frokost, T-skjorte, etc koster ca kr 2.200,- (sovepose/madrass medbringes).

2: Flybillett og ev. bussreise.

Bussen Schiphol - Nijmegen - retur koster ca kr 300,- pr vei.

Prisen på flybillett avhenger av hvilke tilbud flyselskapet til enhver tid har. Pr 5.sept er prisen i overkant av kr 3.000,- fra Trondheim, og ca kr 1.700,- fra Oslo.

De som ønsker rimelige billetter bør melde seg på **snarest**, ettersom prisene ventes å stige ganske raskt utover høsten.

Spørsmål: Send mail eller ring til Per H. Sæbø. Mail: perhsabo@ntebb.no , Tlf: 97062458.

Flybilletter bestilt gjennom oss er det ikke mulig å endre eller avbestille.

Påmelding skjer ved å betale inn følgende depositum:

- Flyreise fra Trondheim: Kr 3.500,-. Flyreise fra Oslo: Kr 2.000,-. Kun overnatting: Kr 1000,-.

Til: NSSG, Volveveien 2a, 7033 Trondheim. Bankkonto: 0540 96 40844_

Påfør giroen fødselsår, antall ganger du har fullført marsjen før, når fullført siste gang, samt et telefonnr vi kan nå deg på.

OBS!!

Denne kunngjøringen er en forkortet utgave!

Redaksjonen i Fotbla'e består av:

Redaktør Bjarne Stangnes 950 82 143
bhstang@online.no

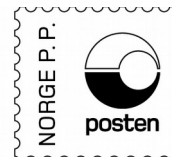
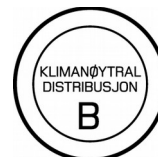
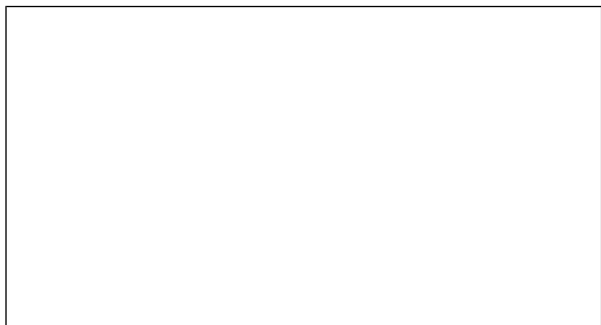
Journalist Aud Mirjam Tokle Fjellhaug 909 44 210
audtokle@gmail.com

Journalist Eli Fremstad 905 36 443
eli.fremstad@ntnu.no

Neste utgave av Fotbla'e, 4 - 2015, kommer ut i medio desember 2015.

Har du noe på hjertet så la oss få høre om det. Siste frist er 3.desember

Mottaker:

Avsender:

Trondheim Turmarsjforening

Postboks 5469

7442 Trondheim

Fot-bla'e

TRONDHEIM TURMARSJFORENING

Tilsluttet

Norges Turmarsjforbund

Postboks 5469, 7442 TRONDHEIM

Telefon: 970 43 993

Redaktør: Bjarne Stangnes

Trykking:

NYE OFFSET • GRAFISK PRODUKSJON • REPRO • KOPIERING
Heimdal Trykkeri as

